

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΜΑΞ ΚΑΙ ΑΛΕΞ ΦΙΣΕΡ

ΤΥΧΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ !...

I

Απόσπασμα από κάποιο γράμμα της κ. Μαργαρίτας Ποτίς προς
τη στενότερη φίλη της

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

MONTINY, τῆ 5 Αὐγούστου,

...Μάλιστα, τὸ πέτυχες, ἀγαπητή μου, ἐγὼ κι' ὁ ἀντρας μου, δὲν εἴμαστε μόνοι μας ἐδῶ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Ὁ Πέτρος Φιγιάκ — ἕνας ψηλὸς καὶ ξανθὸς νέος κι' ἀπὸ τοὺς καλύτερους συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ «Ἐξέλιος», ποὺ τὸν ἔχεις ἰδῆ πολλές φορές τώρα τελευταία στὸ σπίτι μου — ἦρθε κι' αὐτὸς (τάχα τυχαῖα!) μὲ δυὸ μηνῶν ἄδεια νὰ περάσῃ τὸ καλοκαίρι στὸ Μοντινύ.

Τὸν καυμένο μου τὸν Πέτρο! Ἀλήθεια πόσο φοβερὸ θάταν καὶ γι' αὐτὸν καὶ γιὰ μένα ἂν ἀναγκαζόμαστε νὰ ζήσουμε ἕναν ὀλόκληρο μῆνα χωρισμένοι ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον!...

Ὡστόσο ἔχεις ἄδικο, ἀγαπητή μου, ἂν φαντάζεσαι πὼς περνῶ μαζὺ τοῦ εὐχάριστα τὸν καιρὸ μου καὶ μᾶς δίνεται συχνὰ εὐκαιρία νὰ χαροῦμε λίγες ἐρωτικές στιγμές. Κι' αὐτὸ γιὰτὶ ὁ ἀντρας μου ὁ Ἰούλιος γιὰ νὰ μὴ πλήττῃ μονάχος του, δὲ μᾶς ἀφήνει, ἐμένα καὶ τὸν Πέτρο, νὰ κάνουμε οὐτ' ἕνα θῆμα χωρὶς αὐτὸν καὶ μᾶς γίνεται ἔτσι κουνοῦπι...

II

Απόσπασμα ἀπὸ κάποιο γράμμα τοῦ κ. Πέτρου Φιγιάκ πρὸς τὸ στενότερο φίλο του

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
MONTINY, τῆ 10 Αὐγούστου

...Μοῦ φαίνεται πὼς σοῦ τάγραψα κι' ἄλλοτε: κάθε ἀπόγευμα ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἦρθα στὸ Μοντινύ ἢ Μαργαρίτα μου, ὁ ἀντρας της κι' ἐγὼ κάνουμε ἕναν μακρυνὸ περίπατο μὲ τὰ πόδια, ἀλλὰ ἡ ἐνοχλητικὴ παρουσία τοῦ Ἰουλίου Ποτίς ποὺ μᾶς στενοχωρεῖ, μᾶς χαλάει ὅλα τὰ σχέδιά μας.

Ἡ Μαργαρίτα κι' ἐγὼ μένουμε βουβοὶ σὰν τὶς εἰκόνες κι' ὅπως τὸ φαντάζεσαι, λείπει κάθε θέλητρο ἀπ' αὐτὸν τὸ συνηθισμένο περίπατο. Μὰ ἀπόψε εἶμαι πολὺ χαρούμενος, φίλε μου, καὶ μοῦρχειται νὰ πηδήσω ἀπὸ τὴ χαρὰ μου, γιὰτὶ ὁ τελευταῖος μας περίπατος ἦταν πολὺ εὐχάριστος καὶ μᾶς ἀποζημίωσε ἀρκετὰ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους!

Μὰ γιὰτὶ, θὰ μὲ ρωτήσης, ὁ σημερινὸς μας περίπατος ἦταν ἀλλοιώτικος ἀπὸ τοὺς περασμένους; Τί συνέβη; Ποῦ ὀφείλεται τέλος πάντων ἡ τόση χαρὰ σου;

Ποῦ ὀφείλεται;... Σ' ἕνα ἀπλὸ περιστατικὸ, ἐντελῶς ἀπροσδόκητο: Ἐνῶ περπατούσαμε ἤσυχα, ὁ Ἰούλιος εἶδε ἄξαφνα στὰ πόδια του, στὴ μέση τοῦ δρόμου, ἕνα φράγκο.

Καταλαβαίνεις τώρα; Ὁ ἀναρωτιέσαι βέβαια πὼς μπόρεσε νὰ ἐπιδράσῃ στὴ συνέχεια τοῦ περιπάτου μας αὐτὸ το τόσο ἀσήμαντο γεγονός; Πρόσεξε μιά στιγμὴ τὰ λόγια μου καὶ τότε θὰ τὸ καταλάβῃς ἀμέσως...

Ὁ Ἰούλιος ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θρῆκε τὸ φράγκο, μιά ἀπασχόλησι ἔχει μονάχα: νὰ θρῆ κι' ἄλλο ἕνα.

Καὶ τ' ἀποτέλεσμα; Ἐγὼ καὶ ἡ Μαργαρίτα, ποὶ προτῆτερα μπρὸς του δὲν τολμούσαμε οὔτε νὰ κυτταχθοῦμε τρυφερά, τώρα ἐνῶ αὐτὸς μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι ψάχνει στὸ δρόμο νὰ θρῆ κανένα ἄλλο νόμισμα, μπορούμε καὶ σφίγγουμε συχνὰ μὲ περιπάθεια τὰ χέρια μας καὶ ψιθυρίζουμε ἀμέτρητες φορές: «Σ' ἀγαπῶ! Σ' ἀγαπῶ!» κι' ἀκόμα περισ-

σότερο σὲ καμμιά ἀπότομη στροφή τοῦ δρόμου, ἀλλάζουμε ἕνα κλέφτικο φιλί!...

Ἄ, τί κρίμα ἀλήθεια, τί κρίμα, ὁ ἐξαιρετὸς Ἰούλιος κοπιάζει τόσο πολὺ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ θρῆσκῃ ταχτικά σὲ κάθε περίπατό μας κι' ἀπὸ ἕνα φράγκο!...

-----I

III

Απόσπασμα ἀπὸ κάποιο γράμμα τοῦ κ. Ἰουλίου Ποτίς πρὸς τὸ στενότερο φίλο του

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

MONTINY, τῆ 22 Αὐγούστου

...Μὲ γνωρίζεις ἐδῶ καὶ δέκα, δεκαπέντε, εἴκοσι χρόνια, καὶ ὑποθέτω πὼς μὲ ξέρεις καλά, δὲν εἶν' ἔτσι;

Στὴ ζωὴ μου δὲν ἤμουν οὔτε κακότυχος, οὔτε καλότυχος.

Μάθε λοιπὸν τώρα ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρὸ ἔχει μιά ἀπίστευτη, μιά παράξενη, μιά διαβολεμένη τύχη!

Ἄκουσε λοιπὸν:

Ἐχω δώδεκα μέρες... ναι, δώδεκα μέρες — ἀπὸ τίς 10 τοῦ μηνὸς — ποὺ δὲ μπορῶ νὰ κάνω ἕνα θῆμα χωρὶς νὰ θρῶ χρήματα!

Τὴν πρώτη φορὰ θρῆκα ἕνα φράγκο, ὕστερα μιά δεκάρα, ἔπειτα πέντε δεκάρες καὶ τέλος δυὸ τρία φράγκα μαζὺ. Καὶ — ἂν θέλῃς πιστεψέ με, ἂν δὲ θέλῃς μὴ μὲ πιστέψῃς — κάθε φορὰ ποὺ θὰ φύγω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο μου εἶνε ἀδύνατο νὰ ξαναγυρίσω δυὸ ὧρες ἀργότερα χωρὶς νᾶμαι λιγάκι πλουσιώτερος ἀπ' ὅ,τι ἔφυγα!

Τὸ νοστιμτώερο ὅμως εἶνε πὼς ἡ ἄμυαλη Μαργαρίτα μου κι' αὐτὸς ὁ βλάκας ὁ Φιγιάκ, ποὺ ἔρχονται μαζὺ μου δὲν βρίσκουν ποτέ τίποτα αὐτοῖ!...

Σοῦ τὸ λέω καὶ τὸ ξαναλέω, φίλε μου: ἔχω μιά διαβολεμένη τύχη.

...Τὸ συμπέρασμά μου, ἂν δὲν σοῦ φανῇ ἀπίθανο, εἶνε πὼς κάποιος λαβαίνει τὸν κόπο νὰ περνᾷ κάθε μέρα προτῆτερα ἀπὸ μένα στὸ δρόμο σπέρνοντας νομίσματα

ΜΑΞ ΚΑΙ ΑΛΕΞ ΦΙΣΕΡ

γιὰ μένα!...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

— Στὴν Ἰσπανία ἡ μονομαχία δυὸ ἀντεραστῶν μὲ σιλέτα ἦταν πάντα τῆς μόδας. Γιὰ τοὺς τυχαίους μάλιστα... μιά τέτοια μονομαχία εἶνε τὸ πιὸ εὐχάριστο θέμα.

— Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἄλατι ποὺ περιέχει ὅλη ἡ θάλασσα καταλαμβάνει χῶρον 7.000.000 κυβικῶν χιλιομέτρων.

— Στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Βατικανοῦ, στὴ Ρώμη, ὑπάρχει μιά βίβλος ποὺ ζυγίζει 35 ὀκάδες.

— Ἡ Βραζιλία κατὰ μέσον ὄρον παράγει 360.000 τόνους καφφέ τὸ χρόνο, καὶ κατ' ἀναλογίαν, τὰ 4)5 τῆς ὅλης παραγωγῆς τῆς γῆς.